

Georgia și comunitatea internațională

După desprinderea de URSS și proclamarea independenței, Georgia a întâmpinat o situație dificilă pășind în arena internațională. Între 1992–1993, lovitura de stat și conflictele etnice (Abhazia și Osetia de Sud) au constituit o provocare majoră atât în plan intern, cât și din perspectiva gestionării lor pe plan extern. Primul succes major al țării la nivel internațional a venit însă la 31 iulie 1992, când Georgia s-a alăturat Organizației Națiunilor Unite (ONU), devenind al 179-lea membru.

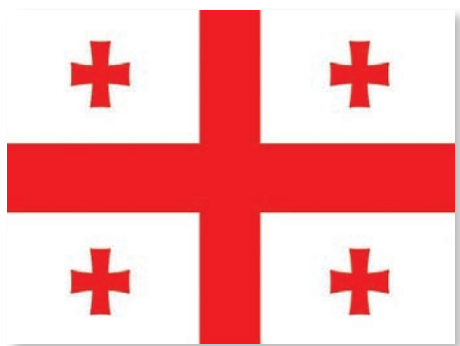
După destrămarea URSS, Rusia a căutat în permanență să-și mențină și, treptat, să-și consolideze influența în spațiul post-sovietic. O reflectare directă a acestei politici a fost crearea în 1993 a Comunității Statelor Independente (CSI), cu scopul de a atenua cumva impactul prăbușirii Uniunii Sovietice¹⁶¹. În acest sens, este de reținut că, exceptând statele baltice, fostele republici sovietice socialiste au aderat la CSI. Prin luarea acestei decizii, guvernele țărilor respective intenționau să-și îmbunătățească relațiile cu Rusia, să-și asigure stabilitatea economică și să găsească o rezolvare adecvată disputelor de teritorialitate, fără însă a avea succes întocmai și întotdeauna. Din aceste motive, în ciuda apartenenței inițiale a Georgiei la CSI, țara a fost nevoită să-și asume orientarea pro-occidentală și chiar să părăsească organizația fostelor republici sovietice. În prezent, Georgia are relații diplomatice cu peste 180 de state și este membră a mai multor organizații internaționale: Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE, din 1992), Consiliul Europei (din 1999), Organizația Mondială a Comerțului (din 2000), Cooperarea Economică la Marea Neagră (BISEC, din 1992) și altele. De asemenea, de-a lungul anilor ea a primit un sprijin financiar semnificativ din partea Fondului Monetar Internațional și a Băncii Mondiale.

Totodată, Georgia este implicată în importante proiecte economice internaționale, cum ar fi: Coridorul de transport Europa — Caucaz — Asia

¹⁶¹ Georgia a părăsit această organizație după agresiunea Rusiei din anul 2008.

(TRACECA), „Noul drum al mătăsi”, conductele de petrol Baku-Supsa și Baku-Supsa-Ceyhan. De asemenea, prioritățile de politică externă ale Georgiei sunt în continuare aderarea la UE și NATO. În acest sens, încă din anul 1996 Georgia și Uniunea Europeană au semnat un acord privind parteneriatul comun de cooperare, iar în anul 2004 UE a elaborat o „strategie europeană de vecinătate”, care a permis Georgiei să-și reînnoiască relația cu UE.

După obținerea independenței, pe lângă stabilirea relației cu Uniunea Europeană, ba chiar mai înainte de aceasta, Georgia a început să se apropie și de NATO. Astfel, în anul 1994 a devenit membră a programului NATO intitulat „Parteneriatul pentru Pace”. În 2004, devenea prima țară care a aderat la un „Plan Individual de Acțiune al Parteneriatului” NATO, trecând în 2006 în etapa „Dialogului Intensiv”. La Summitul NATO de la București din 2008, Comisia NATO-Georgia a decis că Georgia va putea deveni membră în viitor, fiind considerată țară aspirantă. În acest context, încă din anul 1999 armata sa este instruită și dotată în programele comune cu NATO, militarii armatei georgiene participând la operațiunile din Kosovo și Afganistan alături de militarii ai Alianței.

Steagul Georgiei

Stema Georgiei

În prezent, principalul obiectiv al Georgiei rămâne integrarea euro-atlantică pentru a face posibilă construirea unui stat de vocație europeană.